

Левуа дьо Блуа, ученикъ на Вундерлихъ въ Парижката консерватория. Известно време — на военна служба и после живѣлъ като свободенъ художникъ, отличаващъ се съ голѣмо майсторство въ пѣвучествата, чистотата на тона и съвършенството на техниката. Композициитъ му сж около 200, между които: симфонии, 10 концерта, множество фантазии, вариации, дуети, триа, 7 тетради сонати, и една школа за флейта.

Бергамаска, ит. Bergamasca, фр. Bergamasque — старъ италянски танцъ отъ XVI ст., съ или безъ думи — съ веселъ, живъ характеръ.

Бергеръ, Вилхелмъ — Berger, Wilhelm — пианистъ и компонистъ, род. 9 авг. 1861 въ Бостонъ, училъ при Фр. Киль въ Берлинъ, преподавателъ въ Клиндвортъ-Шарвенка консерватория, и капелмайсторъ въ Майнингенъ. Творбитъ му засѣгатъ всички области, безъ операта, и се състоятъ отъ: две симфонии, вариации и fuga за оркестъръ, камерна музика, клавирни пиеси, хорови и солови пѣсни и др.

Бергеръ, Лудвигъ — Berger, Ludvig — пианистъ и компонистъ, род. 18 апр. 1777 въ Берлинъ, умр. 16 февр. 1839 с. т., ученикъ на Гирлихъ въ Берлинъ, после на Клементи въ Петербургъ; следъ продължително пребивание въ Швеция, кждето живѣлъ, като виртуозъ, завръща се въ Берлинъ, и се отдава на концертна и педагогическа дейностъ. Негови ученици сж: Менделсонъ, Таубертъ, Хензелтъ и др.. Творби: сонати, ронда, вариации и етюди за пиано, кантати и пѣсни.

Бергонци, Карло — Bergonzi, Carlo — отличенъ майсторъ на струнни инструменти — особно на виоли и виолончели — живѣлъ презъ XVIII ст., ученикъ на Антонио Страдивариусъ и съвременникъ на Йозефъ Гварнериусъ.

Бергъ, Албанъ — Berg, Alban — компонистъ отъ Шойнберговата школа, род. 9 февр. 1885 въ Виена, ученикъ на Шойнберга тамъ, живѣе като свободенъ художникъ въ Виена; членъ на настоятелството на тамошния клонъ на „М. Д. за нова музика“. До 19 си година самоуѣ въ композицията, Б. преминава всички етапи на музикалната еволюция: творейки „стара“ музика, по птя на развитието, той до-

стига до „нова“ — отъ „тоналенъ“ той става „атоналенъ“, а въ последнитъ си творби хвърля мостъ между двата способа. Най-голѣмото негово дѣло е операта „Воцекъ“, — една мощна музикална драма, въ

Албанъ Бергъ

която въвежда всички възможни форми на симфонията — въ операта, като разширява понятието „лаймотивъ“ въ „лайт-тема“. Майсторството въ формата, изявено още въ първитъ му работи, дохожда до най-голѣма пълнота въ последнитъ. Композиции: „Прелюдия, хоръ и маршъ“ — за оркестъръ (нова преработка 1931); камеренъ концертъ за цигулка и пиано, съ 13 духови инструменти; „Лирическа сюита“ за струненъ квартетъ; единъ струненъ квартетъ; 4 пиеси за кларинетъ и пиано; соната за пиано; операта „Воцекъ“; концертна ария „Виното“ — за сопранъ и оркестъръ (1930) и операта „Лулу“ — по Веккиндъ (1931).

Бергъ, Конрадъ Матиасъ — Berg, Konrad Matias — компонистъ, педагогъ и музикаленъ писателъ, род. 27 апр. 1785 въ Колмаръ (Елзасъ), умр. 13 дек. 1852 въ Страсбургъ, ученикъ на Парижката консерватория, живѣлъ като уважаванъ учителъ въ Страсбургъ; писалъ, глав-